

Age verò quomodo solem aspicias, non illum ante veneratus, qui oculis tuis lucem solis dulcissimam pfert? Quanam ratione mensâ pfriui auderis, non antè veneratus tantorum bonorum fontem & auctorè? Quaspe ad tempora nocturna peruenies? quæ tibi visa secundum quietem obiectum iri suspicaris; si nullis precibus premunitus, nullo presidio septus, quieti te tradas? Facillimè te improbissimi demones contemnent, & implicabunt, qui oberant assiduè, qui occasionem captant, obseruantes, ut, si quidem precatatione destitutum deprehenderint, sine mora corripiant.

Quare, si quidem septos nos precibus viderint, continuo tanquam fures, ac scelestiaresiliunt, qui gladium militis capiti appensum cernant.

Εἰπέ μοι πῶς ὄψῃ τοῦ ἡλίου, μὴ θεοσκυνήσας τὸ πέμποντα τοῖς σοῖς ὀφθαλμοῖς γλυκύτετον Φῶς; ἀπολαύσας τρυπέζης, μὴ θεοσκυνήσας τὸν πλεόντων ἀγαθῶν δοτῆρα καὶ χορηγόν, μὴ πόιας ἐλπίδος ὅτι τὸν τὸ νυκτὸς ἤξεις κερὸν; ποίοις προσδοκᾶς ὀνειράσιν ὀμιλήσῃ, μὴ τυχίνας σουτὸν προσδοχᾶς ἀπὸ ἀφύλακτου ὅτι τὸν ὑπνον ἐλθῶν; εὐκαταρφόνηλος & εὐάλωτος τοῖς πονηροτάτοις δαίμοσιν ἔση. περὶ ἐρχοῦ συνεχῶς καιροφυλακτῆντες ἡμαῖς, τίνας λαβόντες γυμνὸν προσδοχῆς ἀναρπάσμεν ὀξέως.

Ἄν μὲν οὖν ἴδωσιν ἡμαῖς πεφρογμύρας τῆς προσδοχᾶς, ἀποπιδῶσιν δειφῶς, ὡσπερ ληστὰ καὶ κλέρτοι πρὸς τῆ κεφαλῇ & σραπιώτα ξίφου ὀρῶντες

κρετ